

правилно вървене привлече вниманіето и на двоцата. И двамата погледнаха заедно и познаха лицето което са приближаваше.

Новото туй лице бѣше мъжъ четиридесетгодишенъ, высокъ, повече пусталя, но тъкъ и жилистъ. Учертаната му кожа обличаваше истинното му происхождение. Чертытъ му имаха нѣщо гръцко въ линитѣ, а най-вече странитѣ му, устнитѣ, челото и шията, освѣн носътъ, който бѣше повече дългъкъ отъ колкото гърбатъ: Голѣмытъ му очи, черны като мрачна нощъ, свѣтяха постоянно и неизмѣнно. Една мрачна, строга и повече страдна тихостъ владѣеше постоянно въ гордия му и повелителенъ погледъ. Видѣтъ и лицето му, още и странното дълго облекло, придаваха му важностъ и достойніе. Когато го поздравявахъ двамата млади момци, махаха единъ къмъ другий, като че нѣщо ги силеше, но махаха съ голѣмо приварданье, за да не ги съзре, а махането имъ показваше, че тѣ припознавахъ въ Египтянина Арбака нѣкое странно преимущество, сирѣчь урочасването.

— Трѣба да повѣрваме че туй мѣстоположеніе има възхитителенъ видъ, рече Арбакъ нѣкакъ студено, но съ привѣтлива усмивка когато то отвлеча веселаго Клодія и Главка отъ пълнитѣ съ хора расходки на Помпея.

— Че природата нима е лишена отъ прелести? рече Главкъ.

-- За изивженитѣ, да.

— Отговорътъ е строгъ, но не сполученъ. Наслажденіето са пиятъ отъ противоположноститѣ. Невъздърженіето ны учи да са наслаждаваме въ уединеніето, а уединеніето ны докарва на цята на невъздърженіето.

— Тѣй мислятъ младитѣ философи отъ академическата школа, рече Египтянинътъ. Смѣсватъ разпуснатия животъ съ ученіето и когато са насытитѣ на дружеството, мислятъ че намѣрватъ удоволствие въ уединеніето. Но чрезъ тѣзи ничтожны срдства природата не возбужда ентузіазма, който самъ отъ дѣйствиыя си источникъ изважда неисчерпаны красоты, които тя дарява. Природата не иска останкитѣ на преминѣла страсть, тя иска силныя онзи ентузіазмъ, отъ който вый сте лишены, особенно когато търсите утѣшеніе сдужаще на страстьта. Е, приятелю Аониянине, е, юноше! Когата Диана облечена въ таинственната рыза на свѣтлината са еви на Ендиміона, той не бѣ изгубилъ деня предъ евяванетоъ въ безумны събранія на неразумны хора, но бѣ го преминѣлъ въ млечливитѣ горы и въ пустиннитѣ долины на ловцитѣ.

— Сравненіето е прекрасно, рече Главкъ, но приспособяванетоъ